

Kylmat Kyyneleet

Kaija Koo

Maa, peittyi yöllä valkeaan,
Enkä unta saa
Vaikka ensi kertaa,
En huolta jaksa siitä kantaa
Rakastatko mua sä paljonkaan.

Et mua huomaa,
Jos en pidä ääntä itsestäin,
Olen kuin ilmaa,
Mitä jos se loppuu yllättäin,
Ja mä mietin, vaikket mua sä huomaa
Niin kumpaa meistä ei ole olemassakaan

Silmissäs vain on kylmät kyyneleet,
Näen sun syväjäätyneen,
Ei tunto palaa,
Pääsen uniis salaa ja katoan jälleen
Takavasemmalle
Tunnet sen, olit joskus oikea ihminen
Jää vain kylmät kyyneleet

Sä tahdoit säkenöivän enkelin taivaisen
Aion olla tästä eteenpäinkin maan hiljainen
Sä et oo kovin vahva mutta
En oo sitä vaatinutkaan

Maa peittyi yöllä valkeaan
Kehoas rakastella saan
Mutta missä sinä oletkaan
Ja siihen pian kaadutaan
Jos et pysty rakastamaan itseäsi ollenkaan

Silmissäs vain on kylmät kyyneleet,
Näen sun syväjäätyneen,
Ei tunto palaa,
Pääsen uniis salaa ja katoan jälleen
Takavasemmalle
Tunnet sen, olit joskus oikea ihminen
Jää vain kylmät kyyneleet

Kadotit kaiken mikä oli pyhää
Vanhoilla säädöillä päivästä päivään mennään
Maa peittyy valkeaan yksin oon kahdestaan
Mutta mulla sentään vielä virtaa oikeat ja kuumat kyyneleet

Silmissäs vain on kylmät kyyneleet
Poskilles tiivistyneet
Ei niissä suolaa ole ei ne kirvele ei ne vapaasti juokse
Sä laitat kahvin tippumaan vaikka näet tavaroitani pakkaan
On mulla kuumat kyyneleet

Silmissäs vain on kylmät kyyneleet,
Näen sun syväjäätyneen,
Ei tunto palaa,
Pääsen uniis salaa ja katoan jälleen
Takavasemmalle
Tunnet sen, olit joskus oikea ihminen

Jäi vain kylmät kyynleet